

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

בפני כבוד השופטת מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופטת ו. פלאוט
כבוד השופט צ. ויצמן

מערער נ. ב.

נגד

משיבה מ. ב.

פסק דין

השופט צ. ויצמן:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בפ"ת (כב' הש' נ. גדיש) מיום 23.3.21 (תלה"מ 34152-05-18) במסגרתו חויב המערער במזונות ילדיו הקטינים בשיעור של 4,000 ₪ לחודש (2,000 ₪ לכל קטין) כאשר סך זה כולל את הוצאות מדורם ואחזקתו, בצד זה חויבה המשיבה לשאת בפועל (לרכוש) לקטינים את מלוא צרכי הביגוד וההנעלה הנדרשים להם, לשאת במלוא הוצאות החינוך השוטפות וכן לשאת בהוצאות הבריאות השוטפות עד לסך של 100 ₪ לחודש, כאשר בהוצאות החריגות חויבו הצדדים לשאת בחלקים שווים.

לטענת המערער בקביעת שיעור חיובו במזונות הקטינים יש התעלמות מזמני השהות אשר הם שוהים עמו ומשאר הפרמטרים שנקבעו בפסיקה לחלוקת מזונות אחר הלכת בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 פלוני נ. פלונית (2017) (להלן – בע"מ 919/15).

הנדרש לנדון

1. הצדדים נישאו בשנת 2008 ולהם שני קטינים, מ. יליד 2009 וש. ילידת 2016. בחלוף כעשור נפרדו הצדדים, האב עזב את הבית בו התגוררה המשפחה וההליכים בבית המשפט החלו בשלהי שנת 2017.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

2. המערער איש תוכנה בעיסוקו ואילו המשיבה גננת. בית המשפט בפסק דינו קבע כי בין הצדדים מתקיימים פערי השתכרות משמעותיים, כפי שיפורט להלן.

3. אחר הפירוד נדרשה המשיבה לתשלום דמי שכירות בשיעור של כ- 3,300 ₪ לחודש (מוצג 8/ת) למוצגי המשיבה בהליך קמא), ואף המערער נדרש לסך דומה על פי קביעת בית המשפט.

פסק דינו של בית משפט קמא

4. בית המשפט עמד על כך שלצורך פסיקת המזונות יש לבחון את הנתונים הבאים - צרכי הקטינים, השתכרותו של כל אחד מההורים, וחלוקת זמני השהות של הקטינים עם כל הורה. בהתייחס לפרמטרים אלו קבע בית המשפט את העובדות הבאות -

צרכי כל אחד מהקטינים הוערכו בשיעור של 2,000 ₪ לחודש לכל קטין, כאשר לסכום זה יש להוסיף את ההוצאות הנדרשות עבור מדור, חינוך ורפואה. בית המשפט מצא כי המשיבה מתגוררת בשכירות ומשלמת דמי שכירות בסך 3,300 ₪ לחודש (מוצג 8/ת) והעריך את הוצאות אחזקת המדור החודשיות בשיעור של כ- 1,000 ₪ לחודש (מוצג 9/ת). כך נמצא כי המערער נדרש לסך דומה בגין הוצאות המדור ואחזקת המדור (כפי שעולה מהתדפיסים שצירף).

5. בית המשפט מצא כי השתכרות המשיבה מעבודתה כגננת עומדת על כ- 8,200 ₪ לחודש, כעולה מתלושי השתכרותה. בית המשפט דחה את טענת המערער כי המשיבה הייתה יכולה לשפר את שכרה ככל שהייתה משתתפת בהשתלמויות שונות, זאת, בין השאר, בשל הצורך לטפל ולהשגיח על הקטינים. בית המשפט האמין למשיבה כי אין לה יכולת ללכת להשתלמויות רבות בשלב זה, וכי היא מגיעה רק לאלו שהיא מחויבת להגיע אליהן (פרוטוקול עמ' 10 שורה 30 ואילך ובהמשך בעמ' 11 שורה 6 וכן בשורות 12-15). בית המשפט הוסיף והבהיר כי גם אם בעבור זמן או שנים תעלה משכורתה של המשיבה הרי שיש להניח כי משכורתו של המערער תעלה אף היא, ואפשר שמתוקף עיסוקו אף בסכומים גבוהים יותר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

1 בית המשפט הוסיף וקבע כי לאחר ניכוי הוצאות המדור ואחזקת המדור בסך של
2 4,000 ₪ לחודש, נותר בידי המשיבה סך של כ- 4,200 ₪ לחודש.

3
4 6. אשר למערער קבע בית המשפט כי הוא מהנדס תוכנה, אשר השתכרותו
5 הממוצעת עומדת על כ- 18,000 ₪ לחודש נטו, כאשר בסכום זה נלקחו בחשבון גם
6 הבונוסים שהוא מקבל מעת לעת ממקום העבודה.

7
8 השתכרות זו, לאחר ניכוי הוצאות המדור ואחזקת המדור בסך של 4,000 ₪ לחודש,
9 מותירים בידי המערער 13,800 ₪ לחודש כהכנסה פנויה.

10
11 בית המשפט קבע, אפוא, כי הפער בין ההכנסות הפנויות הוא פער משמעותי והוא
12 הרלוונטי לצורך קביעת יחס ההשתכרות להערכת שיעור המזונות בו חב כל אחד
13 מההורים.

14
15 7. בכל הקשור לחלוקת זמני השהות עם הקטינים מצא בית המשפט כי הצדדים
16 השכילו להגיע להסכמות בעניין זה, הסכמות אשר תאמו את המלצות העו"ס ועל
17 פיהן האב ישהה עם הקטינים פעמיים בשבוע, אחת מהן ישירות מהמסגרת החינוכית
18 והשנייה משעה 17:30 ועד למחרת בבוקר ובסופי שבוע, אחת לשבועיים, מיום חמישי
19 ועד לראשון בבוקר.

20
21 8. בשקללו את יחס השתכרות הצדדים וזמני השהות הנרחבים שיש למערער
22 ואחר שקבע כי האחריות על המשיבה, כהורה מרכז, היא לשאת בפועל בהוצאות
23 הביגוד, ההנעלה, החינוך והבריאות של הקטינים (!), חייב בית המשפט את המערער
24 לשאת במזונות הקטינים בשיעור של 4,000 ₪ לחודש (2,000 ₪ לכל קטין), כאשר סך
25 זה כולל אף את צרכי מדורם ואחזקתו, וכן נקבע כי הצדדים יישאו ובחלקים שווים
26 בהוצאות החינוך והבריאות החריגות (להבדיל מן השוטפות בהן תישא המשיבה,
27 כאמור). כך נקבע כי קצבת הילדים והחינוך המשולמת ע"י המל"ל תעבור לידי
28 המשיבה.

29
30 בנסיבותיו של העניין לא מצא בית המשפט לעשות צו להוצאות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

תמצית טענות המערער

9. המערער בפתח עיקרי הטיעון מטעמו טוען כי הוא חולק אך ורק על שיעור המזונות בו חוייב ע"י בית משפט קמא, וכי הוא אינו חולק על קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא לעניין השתכרות הצדדים, עלויות המדור וצרכי הקטינים (ראו המבוא לעיקרי הטיעון של המערער בו צויין כי הוא עותר לביטול סך המזונות שנקבע בפסק הדין "כאשר יתר הכרעות בית המשפט הנכבד קמא כפי שנקבעו בפסק הדין ולרבות סע' 20 הנ"ל יעמדו על כנן" (הדגשה שלי צ.ו)). אלא שבניגוד להצהרותיו הנזכרות, הוסיף וטען המערער בערעור אף כנגד קביעת שיעור שכרה של המשיבה ע"י בית המשפט קמא, נוכח יכולתה להגדיל את שכרה באמצעות השקעה בהשתלמויות שונות, לטענתו (וראו חישוביו השונים באשר ליכולת ההתקדמות של מורים ע"פ תוכנית אופק). וכן העלה טענות באשר לשיעור השתכרותו המגיעה, כך לטענתו, לכ – 17,230 ₪ בלבד.

10. שגה בית המשפט בהתעלמו מכך שעיתותיה של המשיבה כגננת בידה (כך!) וכי הקטינים שוהים עמו בחופשות מהלימודים אותו פרק זמן כפי שהם שוהים עם המשיבה. כך נטען כי שגה בית המשפט בכך שלא התחשב בעזרה שהוריה של המשיבה מושיטים לה ובכלל זה שרכשו עבורה רכב בעלות של 20,000 ₪.

תמצית טענות המשיבה

11. ידועה הפסיקה לפיה התערבות ערכאת הערעור בחיוב מזונות של הערכאה הדיונית תעשה אך ורק במקרים קיצוניים וחריגים אשר המקרה הנדון לא נכנס בגדרם.

12. בדין לא חישב בית משפט קמא את שיעור המזונות בדרך אריתמטית מדויקת שכן בית המשפט ראה במשיבה כהורה מרכז ואף הוסיף והטיל עליה לשאת בהוצאות חינוך ובריאות שוטפות (הוצאות בריאות עד לסך של 100 ₪ לחודש). כך הוכח שהמערער אינו נושא בהוצאות הקטינים זולת להוצאות תלויות שהות שעה שהם עמו בביתו. כך, כדוגמה, הבן מ. מגיע מדי יום לבית המשיבה ואוכל אצלה ארוחת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

צהרים, גם בימים בהם הוא אמור לשהות עם המערער, והבת ש. שוהה אצל המשיבה עד לשעה 18:00 בימי חמישי שרק אז אוסף אותה המערער לביתו, ואף בחופשות שוהים הקטינים 2/3 מהזמן עם המשיבה ורק 1/3 מהזמן עם המערער.

13. צדק בית המשפט בקביעת פערי ההשתכרות שבין הצדדים.

דיון

14. אקדים ואומר כי לא מצאתי כל מקום להתערב בקביעות העובדתיות של בית המשפט קמא הן לעניין צרכי הקטינים (אף שלטעמי הם נקבעו על הצד הנמוך אלא שלא בא כל ערעור לעניין זה מצד המשיבה, ואולם בצד זה אשקלל נתון זה בעת קביעת סך חיובו של המערער במזונות ילדיו, כפי שיובהר להלן) והן לעניין פערי ההשתכרות וכושר ההשתכרות שבין הצדדים.

ראשית, עסקינן בקביעות עובדתיות אשר ערכאת הערעור תטה שלא להתערב בהן, מה גם שבנדון הקביעות העובדתיות הנזכרות לעניין השתכרות הצדדים מגובות ועולות מתוך תיעוד שהוצג לפני בית המשפט ובכלל זה תלושי השתכרות של הצדדים וחוזה העסקה של המערער (וראו לעניין זה, כדוגמה, ע"מ 1909/19 - בנייני מ.י. גינדי הנדסה ופיתוח בעמ' נ' עיריית רחובות, (2021); ע"א 3592/18 מוחמד נאג'ר נ' נאג'ר תופיק, פסקה 3 (2021); ע"א 8949/17 שוקר נ' אינספקס בע"מ, פסקה 11 (2021)). לבד מכך, כפי שציינו לעיל, המערער עצמו בפתח לעיקרי הטענות מטעמו ציין מפורשות כי זולת לסכום המזונות שנקבע ע"י בית המשפט, הוא מסכים כי "יתר הכרעות ביהמ"ש הנכבד קמא כפי שנקבעו בפסק הדין...יעמדו על כנף".

15. נבחן, אפוא, האם בהינתן העובדות שנקבעו על ידי בית משפט קמא לעניין צרכי הקטינים, השתכרויות הצדדים וחלוקת זמני השהות שנקבעה להם, חוייב המערער בשיעור מזונות ראוי.

16. אקדים ואומר כי פסק הדין חסר כל התייחסות לגילאי הקטינים. לעניין זה חשיבות רבה עת באים אנו לקבוע את שיעור חיובו של אב יהודי במזונות ילדיו שכן לא דומה שיעור החיוב ביחס לקטין עד גיל 6 לשיעור החיוב ביחס לקטין מגיל לזה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

ועד לבגרות, שהרי חיוב האב היהודי במזונות ילדיו עד גיל 6 הוא חיוב מוחלט לשאת
במלוא צרכיהם ההכרחיים ואילו החיוב מגיל זה ואילך הוא מצד דיני הצדקה, היינו
בהתייחס ליכולתו הכלכלית של כל אחד מההורים (בע"מ 919/15 פלוני נ. פלונית
(2017)).

חיוב המזונות אליו מתייחס פסק דינו של בית משפט קמא הוא מיום 5.4.20 אותה
עת הייתה ש. קטנה מגיל 6.
נתייחס, אפוא, בתחשיבנו לשתי קבוצות הגיל הנזכרות –

חיוב מזונות לקטינה ש. עד הגיעה לגיל 6

17. כאמור בית המשפט חייב את המערער במזונות הקטינה בשיעור אחיד של
2,000 ₪ מבלי להתייחס לגילה. אנו נבחן תחילה את שיעור החיוב הראוי עד הגיעה
לגיל 6, בטווח גילאיים זה חייב המערער במלוא צרכיה, כאמור.

בית המשפט קבע כי צרכי כל אחד מהקטינים עומדים של 2,000 ₪, כי עלויות אחזקת
המדור אצל כל אחד מההורים הן כ – 1,000 ₪ וכי עלויות המדור עצמו הן כ- 3,300
₪ לחודש אצל כל אחד מההורים.

בית המשפט קבע כי ההשתכרות הפנויה של כל אחד מההורים עומדת על 4,200 ₪
למשיבה, ו- 13,800 ₪ למערער. כאמור איננו מוצאים מקום להתערב בקביעות
עובדתיות אלו המלמדות על יחס הכנסה של כ - 23%:77% .

עיון בחלוקת זמני השהות שנקבעה לצדדים ושקלול חלוקה זו אף ביחס לחגים,
לחופשות ולשעות בהם נוטל המערער את הקטינים מלמד כי יחסי השהות הם כ 55%-
45% .

ואולם פרט נוסף החשוב לענייננו מהווה קביעתו של בית משפט קמא לפיה המשיבה
היא זו שתישא בהוצאות הביגוד ההנעלה, החינוך והבריאות של הקטינים במלואם,
מתוקף היותה ההורה המרכז, עניין שיש בו לשנות את אחוזי הנשיאה בצרכיהם של
הקטינים בפועל, רוצה לומר אין הצדדים נושאים בפועל בצרכי הקטינים ביחס ישיר
או זהה לחלוקת זמני השהות אלא שהמשיבה נושאת בשיעור גבוה יותר של המזונות
מאשר יחס זמני השהות, לפיכך יש לחשב את יחס הנשיאה במזונות לא בשיעור של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

1 45%-55%, כיחס זמני השהות, אלא ביחס של כ – 80%-20% לטובת המשיבה, שכן
2 היא זו שנושאת למעשה במלוא ההוצאות שאינן תלויות שהות.
3 כעת נבוא ונחשב את שיעור המזונות בו על המערער לשאת.
4

5 18. כיוון שצרכיו של כל קטין הוערכו ע"י בית משפט קמא בשיעור של 2,000 ₪
6 הרי שעל המערער לשאת מצד דינו האישי במלוא הסכום הנזכר עד הגיעה של הקטינה
7 לגיל 6, ואולם כיוון שהקטינה שוהה אצל המערער בחלק מהזמן הרי שהוא נושא
8 בחלק ממזונותיה במהלך השהות עמו, חלק הנשיאה של המערער במזונות ילדיו בעת
9 השהייה עמו הוערך לעיל בשיעור של 20% נוכח שיעור נשיאתה בפועל של המשיבה
10 בצרכי הקטינה אף מעבר ליחס זמני השהות. ואם כן, בעת שהיית הקטינה עמו נושא
11 המערער ב 20% מצרכי מזונותיה היינו 400 ₪ בלבד (20%*2,000 ₪), נותר לו, אפוא,
12 לשאת בסך 1,600 ₪ בגין יתרת צרכי מזונותיה.
13

14 19. אך בכך לא די שהרי לקטינה אף צרכי מדור ואחזקת מדור.
15 בעמש (מרכז) 31135-07-20 - ד. ש. נ' מ. מ. ש. (2021); עמש (מרכז) 45565-07-20 - א.
16 פ. נ' ק. פ., (2021) עמש (מרכז) 45565-07-20 - א. פ. נ' ק. פ., (2021) נקבע כי כאשר
17 שוהה קטין בשני בתים בשל חלוקת זמני שהות הרי שיש לחשב את שיעור חיובו של
18 כל אחד מההורים ע"י קביעת המדור הראוי ולאחריו חלוקתו בין הצדדים.
19 ואם כן, כאשר עלות המדור ואחזקתו מגיעים כדי 4,300 ₪ לכל אחד מהצדדים,
20 כקביעת בית משפט קמא, ואנו, כאמור, מקבלים קביעה זו כעלות סבירה בנסיבות
21 העניין, הרי שחלקם של הקטינים בו מגיע ל 40% ובסה"כ 1,720 ₪ לשני הקטינים
22 (4300*40%) או 860 ש"ח לכל אחד מהם.

23 המערער נושא ב 45% מסך זה נוכח חלוקת זמני השהות בין הצדדים (שכן לעניין
24 הוצאות המדור ואחזקתו הצדדים חולקים ביחס ישיר לזמני השהות) וממילא הוא
25 נושא בסך של 387 ₪ מתוך כלל הסכום בו חב מצד הדין (45%*860 ₪), היינו עליו
26 להשלים עוד כ 475 ₪. לפיכך קביעת בית המשפט לפיה על המערער לשאת ב 2,000
27 ₪ לצרכי הקטינה היא סבירה ונכונה בכל הקשור לחיוב המערער במזונות הקטינה ש.
28 עד הגיעה לגיל 6 ואין להתערב בקביעה זו עד למועד זה (סך 1,600 ₪ מזונות + 475
29 ₪ השתתפות במדור ואחזקתו מביאים לתוצאה שאינה רחוקה מקביעת בית משפט
30 קמא, ועל אף שהיא עולה עליה מעט המשיבה לא הגישה ערעור לעניין זה).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

חיוב מזונות הקטינים מעת הגיעם לגיל 6 ואילך

20. כאן חיובו של המערער אינו נסוב כלפי מלוא סכום המזונות אלא אך ורק ביחס להשתכרות הצדדים. היינו חיובו מגיע לשיעור 77% מסך המזונות לפיכך במזונות כל קטין הוא יחוב בסך של 1,540 ₪ (77% * 2,000). מכיוון שקבענו שביחס לזמני השהות ובהתייחס לנשיאה העודפת של המשיבה במזונות כפי שנקבעה ע"י בית המשפט נושא המערער בעת שהיית הקטינים עמו ב 20% ממזונותיהם הרי שהוא נושא ב- 400 ₪ לכל קטין (2,000 ₪ * 40%) וממילא הוא נדרש להוסיף ולשלם לידי המשיבה עוד 1,140 ₪ לכל קטין.

בכל הקשור למדור הבהרנו כי נוכח יחסי זמני השהות נושא המערער ב 45% מעלויות השהות הרי שהוא נושא בסך של 387 ₪ לכל קטין שעה שעליו לשאת ב 77% מכלל חיוב המדור לכל קטין העומד כאמור על 860 ₪, היינו 660 ₪ לכל קטין במעוגל (860 * 77%), ואם כן עליו להשלים לידי המשיבה סך מעוגל נוסף של 275 ₪ בגין צרכי המדור ובסה"כ חב המערער במזונות כל אחד מילדיו אחר הגיעו לגיל שש בסך של 1,415 ₪ (1,140 + 275 ₪), תחת סך 2,000 ₪ בו חויב ע"י בית משפט קמא.

21. ואם כן, לכאורה, עת הילכנו בדרך האריתמטית מבלי לסטות ממנה ימין ושמאל מצאנו כי יש להעמיד את חיובו של המערער בשיעור של 1,415 ₪ בלבד לכל קטין, אלא שכפי שציין כב' הש' פוגלמן בפסק דינו בעניין בע"מ 919/15 בצטטו מתוך חוות הדעת של פר' מ. ויגודה שנמסרה לבית המשפט לצורך פרשנותו של הדין האישי החל על יהודי –

"...חשוב להדגיש, שאין פירוש הדבר חלוקה אריתמטית קרה בין ההורים, אלא יש לבחון את תוצאות הטלת המזונות על כל אחד מהם [...] לכן, אם מתברר שהטלת חובת מזונות קשה יותר עבור אחד מהם, עשוי הדבר להצדיק הפעלת שיקול דעת וסטייה מן החלוקה האריתמטית כדי להגיע לשוויון מהותי..."

ומתוך שכך הוסיף כב' הש' ע. פוגלמן והבהיר –

"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" - אם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה
אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום
המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא
המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את
חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה
נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה
אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים"

ובדומה מצאנו את דבריה של כב' הש' ד. ברק ארז באותו עניין –

"יישומו של עקרון השוויון בהקשר זה על בסיס מבחן
אריתמטי-טכני של הכנסות הצדדים מבטא, להשקפתי,
תפיסה של שוויון פורמאלי. אולם, כידוע, תפיסה זו של
שוויון אינה התפיסה המובילה בפסיקה, ולדעתי היא אף
אינה מתאימה לתחום המורכב של דיני המשפחה, כפי
שאסביר להלן" (הדגשה שלי – צ.ו.)

ואף דבריו הנכוחים של כב' הש' מ. מזוז –

"לדעתי עלינו להותיר שיקול דעת לבית המשפט לחתור ליעד
של שוויון מגדרי מהותי בין ההורים בנשיאה בהוצאות
הילדים, על ידי כך שלא יהיה מחויב לנוסחאות אריתמטיות
נוקשות אלא יוכל לשקול שיקולים שונים העולים ממכלול
הנסיבות המשפחתיות לשם השגת היעד האמור. כך בין היתר
יוכל בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את ימי המשמורת
של כל הורה אלא גם את הנטל הריאלי בטיפול בילדים בתוך
פרק זמן זה, היינו - כמה מתוך המטלות והצרכים של הילדים
מטופלים הלכה למעשה על ידי כל אחד מההורים, וכמה
מתוך הזמן שהילד במשמורת ההורה מוקדש בפועל לטיפול
בילדים. ניסיון החיים מלמד כי זמן הורות שווה אינו מבטא
בהכרח השקעה כלכלית ואישית שווה (הקר והלפרין-קדרי
159; רות הלפרין-קדרי, קרן הורוביץ ושי זילברברג "על
הכאוס שבקביעת דמי מזונות במצבי משמורת משותפת:
מבט ביקורתי על הפסיקה ועל המלצות ועדת שיפמן" משפט
ועסקים יט 1235).

מילים אחרות, אחר הבחינה האריתמטית לעולם יווסף שיקול דעתו של בית המשפט
המונחה ע"י הנסיבות המיוחדות של התיק שלפניו.

21. ואכן בנדון לטעמי יש מקום לסטות במידת מה מהתחשיב האריתמטי וזאת
מכמה וכמה נימוקים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

הסיבה הראשונה לכך היא עצם העובדה שבית משפט קמא קבע את צרכי הקטינים על
הצד הנמוך וזאת על אף שהשתכרות הצדדים ובעיקר השתכרות האב המגיעות יחדיו
לשיעור כולל העולה על 26,000 ₪ לחודש, אין כל סיבה להצדיק בנסיבות השתכרות
כוללת שכזו אשר יש בה ללמד על רמת החיים לה הורגלו הקטינים קביעת צרכי
הקטינים בשני הביתם בשיעור של 2,000 ₪ בלבד לכל אחד כאשר הפסיקה כיום נוטה
להעריך צרכי קטין מינימליים המתגורר בשני בתים בשיעורים שבין 2,250 ₪ ל –
2,500 ₪ לחודש לפחות, ללא רכיב המדור (וראו לעניין זה - עמ"ש (מרכז) 31135-07-
20 - ד. ש. נ' מ. מ. ש., (28/02/2021); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י. נ' א. נ. (2018) עמ"ש
(ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (2017)). לעניין צרכי קטין המתגורר בשני בתים
נוכח זמני שהות שנקבעו לכל אחד מהוריו, ראוי להביא מהדברים שנקבעו לאחרונה
בבית הדין הרבני הגדול מפי אב"ד הרב דוד לאו (תיק 1241751/2 מיום 7.1.21)-

"כאשר המזונות, הוצאות המדור והחינוך ויתר הוצאות
הגידול שבהן חייב האב לילדו על פי הלכה עשויות בנקל להגיע
לסכום הקרוב ל – 4000 ₪ לחודש, כפי שהראינו לעין כול,
ואם נוסיף להן את הרכיב המכונה "דמי טיפול", שהראינו לדעת
שאף לו יש יסוד איתן בהלכה – אף אם נעריך אותו על דרך
המינימום – יגיעו הסכומים לכדי 5,500 ₪ בקירוב, אף בפועל
נפסקים מזונות בסכומים של 2,000 – 2,300 ₪ לחודש,
שבכללם מדור (כפי שנפסק בעניין דנן – הערה שלי – צ.ו.), אף
אם יתווספו להם "מחציות" – יכול הדיין לישון ולא לחשוש
"לחרב המונחת בי ירכיהם של דייני ישראל", לפחות בכל
הנוגע ליציאתו ידי חובת הדין וההגנות כלפי האב"

כמו כן בנדון אף יש לשקלל את העובדה כי חיוב המזונות לקטינה ש. עד הגיעה לגיל
6 נמוך במעט מהתחשיב האריתמטי ביחס אליו, כפי שפרטנו בהרחבה לעיל, ואף בכך
יש להצדיק סטייה מחישוב אריתמטי רגיל.

22. זאת ועוד, בין הצדדים קיים פער השתכרותי משמעותי אשר אינו מתבטא רק
בעצם קיומו של הפער (עניין הנלקח בחשבון האריתמטי כמפורט לעיל המחלק את
חובת המזונות בשיעור של 23%-77%) אלא יש בו להשליך על רמת החיים של כל אחד
מהצדדים אחר הפחתת הסך המינימלי בו הוא נדרש לצרכיו שלו. מילים אחרות -
הותרת המשיבה עם כ – 4,000 ₪ אל מול למעלה מ 13,500 ₪ לאב יש בה לגזור חוסר
שיוויון מובנה בהתנהלותם עם הקטינים. המערער, אשר כפי שהוכח, חוסך כ – 5,000

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

1 לחודש לקרנות השתלמות וכד' יוכל להמשיך בחיי רווחה, אל מול המשיבה שתאלץ
2 ל"חשב כל שקל" אותו היא מוציאה לרווחת הבית, עניין שישפיע בוודאי על הקטינים
3 והרי איננו חפצים כי אלו יורגלו בבית עני ובית עשיר. וראו לעניין זה דברי כב' הש'
4 מ. מזוז בעניין בע"מ 919/15 הנ"ל –

5 "שיקול נוסף הוא שיש להימנע במידת האפשר בחלוקת נטל
6 המזונות מיצירת "בית עשיר" ו"בית עני", דבר שיש לו
7 השלכות לא פשוטות מעבר להיבט החומרי-כלכלי, הן על
8 "ההורה העני" והן על הילדים. כל אלה שיקולים העשויים
9 להצדיק סטייה מחלוקה אריתמטית יחסית שווה של הנטל"

10
11 23. ועוד – אין להתעלם אף מאופי עיסוקו של כל אחד מהצדדים, בה בשעה
12 שהמערער עוסק בתחום התוכנה, אשר אפשרויות ההתקדמות והעלאת השכר בתחום
13 זה הן משמעותיות, עוסקת המשיבה בתחום החינוך אשר אפשרויות התקדמות השכר
14 בתחום זה מדודות ומצומצמות, לדאבון הלב - יש לומר.

15
16 ולבסוף, עצם חלוקת זמני השהות אף שהיא דומה באופן יחסי עדיין מטילה עומס
17 עודף על המשיבה, מתוך הנסיבות המפורטות מעלה (ארוחת צהרים יומית אצל
18 המשיבה גם כאשר הקטינים ביום בו זמני השהות אצל המערער, לקיחת הקטינים
19 בשעה 18:00 באחד מימי המפגש למערער ולא מסיום הלימודים ועוד).

20
21 בנסיבות אלו, לטעמי, שקלול של כלל הגורמים הנזכרים מעלה, יש בו להביא את
22 חיובו של המערער במזונות כל אחד מהקטינים בשיעור של 1,650 ₪ לחודש, אף שסך
23 זה עולה במעט על הסך המתקבל מתוך החישוב האריתמטי. ודוק, בקביעת הסך הנזכר
24 לא התעלמתי מכך שקצבת המל"ל המשולמת עבור הקטינים מועברת לידי המשיבה.
25 בדומה, לא מצאתי להתערב בשאר קביעותיו של בית המשפט לעניין המזונות שכן
26 עצם העובדה שבית המשפט הטיל על המשיבה את תפקיד ההורה המרכז ואת הנשיאה
27 בצרכי החינוך והבריאות השוטפים שוקלל על ידי בעת קביעת חלקו של המערער
28 בצרכי הקטינים.

29
30 24. טרם הנחת המקלדת אבקש להתייחס בציפורן הזרת לעמדת חברותי אשר לא
31 ראו עמי הנדון עין בעין וסברו כי אין מקום בנדון להתערבות בפסיקתו של בית משפט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

קמא. דומה כי העיקר בסברת חברותי היה כי אין לאחוז בחישוב חלקו של הורה
במזונות ילדו בחישוב אריתמטי קר, אלא שאני מסכים עמן בנקודה זו ומתוך שכך,
כפי שפירטתי ארוכות מעלה, אף אני מצאתי לסטות בנדון מהתחשיב האריתמטי
היבש, אם זה שלא חסכתי מעצמי בחינת הדברים אף במשקפיים אריתמטיות הוספתי
והבהרתי מדוע יש לסטות ממנו במידה זהירה בנדון וזאת מחמת הנסיבות המפורטות
פרט היטב, ועם כל זה אינני סבור כי הדברים מגיעים עד כדי כך שיש בהם להצדיק
חריגה כה משמעותית מהתחשיב האריתמטי כפי שסוברים חברותי, ומכאן המחלוקת
שבינינו.

סוף דבר

א. לא מצאתי להתערב בחיוב המזונות שנקבע ע"י בית משפט קמא בכל הקשור
לשיעור החיוב עד הגיעה של הקטינה ש. לגיל 6.

ב. בכל הקשור לחיוב המזונות אחר הגיעה של הקטינה לגיל 6 יחוב המבקש
במזונות כל אחד מהקטינים בשיעור של 1,650 ₪ לחודש, הכולל את צרכי מזונותיהם
ומדורם (3,300 ₪ לשני הקטינים יחדיו).

צבי ויצמן, שופט

השופטת ורדה פלאוט-

1. אין דעתי כדעת חברי המלומד השופט ויצמן. אני סבורה כי דין הערעור
להידחות.

מושכלות יסוד הן כי ערכאת הערעור אינה מתערבת דרך כלל בפסקי דין שעניינם
מזונות קטינים, אלא בנסיבות מיוחדות. ר' בע"מ 7256/19 פלוני נ פלונית ואח', 9.7.20:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

1 "...כלל ידוע הוא כי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב
2 בשיעור המזונות שנקבע בערכאה הדיונית, שהתרשמה
3 באופן ישיר מן העדים וממכלול הראיות... ועל כן מוקנה לה
4 שיקול דעת רחב בקביעת שיעור המזונות". (ההדגשה אינה
5 במקור - ו.פ.)
6

7 לטעמי, אין העניין שבפני נכנס לחריגים המצדיקים התערבות בפסק הדין, וע"כ דין
8 הערעור להידחות, כפי שיפורט להלן.
9

10 2. אף שלא מצאתי כל דופי בחישוב האריתמטי בחוות דעתו של חברי השופט
11 ויצמן, הרי שאני סבורה כי קביעת חיוב במזונות אינו יכול להישען, כולו, על חישוב
12 אריתמטי תוך הסתמכות על שני מדדים בלבד: היחס בין השתכרות ההורים וחלוקת
13 זמני שהות, כטענת המערער. על כך יש הסכמה בין חברי מותב זה.
14 ניכר מפסק דינו של בית משפט קמא, כי כשם שקיים פער משמעותי בהכנסות
15 הצדדים, כך קיים פער ב"השקעה ההורית" של כל אחד מהצדדים.
16

17 רוצה לומר, כי מהעובדות שנפרסו בפני בית משפט קמא, כמו גם בפנינו, עולה כי
18 המשיבה משקיעה משאבי זמן ורגש גבוהים יותר בקטינים מהשקעותיו של המערער,
19 ולא בכדי קבע בית משפט קמא כי המשיבה היא זו שתדאג לקטינים לביגוד ולהנעלה,
20 הוראה חריגה שאינה ניתנת דרך שיגרה בפסקי הדין הדנים במזונות קטינים. ואגב,
21 גם השקעה זו, של רכישת ביגוד והנעלה לקטינים, אינה רק השקעה כספית אלא גם
22 השקעת זמן הנחסכת מהמערער, וזו דוגמא בלבד. האם אין מקום לשקלל השקעה זו
23 בחישוב המזונות? !
24

25 על השקעת זמנה של המשיבה בקטינים, מעבר להשקעתו של המערער, ניתן ללמוד
26 גם מתובענה שהגיש המערער על פי הפקודה לביזיון בית המשפט, שם הלין על כך
27 שהיה על המשיבה לאסוף את הקטינים מביתו במהלך חופשת הקיץ בשעה 08:00
28 בבוקר, אך היא הגיעה רק בצהריים (בשעה 10:30 או 11:50). בקשתו זו נדחתה (החלטה
29 מיום 20.12.20).
30

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

במקביל, טוען המערער כי על המשיבה להשלים 60 שעות עבודה נוספות כדי שתהא
זכאית להגדלת שכרה. טענה זו אינה מובנת. המערער, מצד אחד מלין על כך שעליו
לקחת את הילדים מוקדם מידי (כך בבקשה ע"פ פקודת ביזיון בית משפט, כמפורט
לעיל, וכן כמפורט בתסקירים) אך מצד שני טוען כי על המשיבה לעבוד שעות רבות
יותר. תמהני. מי ידאג לילדים בשעות אלו?!

3. לא יהיה זה מיותר להפנות לתסקיר פק"ס מיום 21.7.19, שם ציינה פקה"ס את
חוסר גמישותו של המערער, את סירובו לקחת את הקטינים בזמנים שנקבעו (יום
העצמאות ושבועות) ואיומים שהופנו כלפיה על ידי האב.

אני סבורה, כי בנסיבות העניין כאשר אחד ההורים משקיע זמנו יותר בעבודה ופחות
בזמני שהות עם הקטינים, וההורה האחר משקיע פחות זמן בעבודתו ויותר זמן
בילדים, יש להביא גם זאת בשקלול סכום המזונות.

4. עוד יש לציין, כי לפחות פעם בשבוע מקבל המערער את הקטינים בשעות
הערב, שעה שהמשיבה נאלצת באותו היום להוציא את הקטינים ממסגרות החינוך
בשעה מוקדמת, והמערער ממשיך בעבודתו ללא הפרעה. גם עובדה זאת יש לקחת
בחשבון בשקלול דמי המזונות.

עוד יצוין, כי אף שצרכי הקטינים הוערכו ע"י בית משפט קמא ע"ס 2,000 ₪ לחודש
לכל אחד מהם, לא כולל מדור חינוך ורפואה, הרי בסופו של יום, חוייב המערער
בתשלום סך 2,000 ₪ כולל מדור ואחזקת מדור (סע' 19 לפסה"ד), כאשר המשיבה
חויבה ברכישת כל הנדרש לקטינים ברכיב הביגוד והנעלה ובמלוא התשלומים עבור
הוצאות חינוך שוטפות, וזאת על אף פערי השכר המשמעותיים בין ההורים. בדרך זו
של חישוב המזונות, שוקללו זמני השהות של הקטינים אצל המערער. זוהי אכן דרך
יוצאת דופן לחלוקת ההוצאות בין ההורים, ואולם נמצא כי היא נכונה לאופן בו
מנהלת משפחה ספציפית זו את חייה, ואין להתערב בכך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

5. הנה כי כן, בנסיבות העניין, כאשר שכרו של המערער גבוה, ושכרה של המשיבה נמוך, אך היא משקיעה משאבי זמן רבים יותר בילדים, הרי שאין מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

לו תשמע דעתי, יש לדחות את הערעור ולחייב את המערער בהוצאות משפט בסך של 10,000 ש"ח.

ורדה פלאוט, שופטת

השופטת מיכל ברנט, אב"ד:

1. ברי הוא כי מזונות הנפסקים לקטינים אינם נושאים אופן אריתמטי וכי הם משקללים את כל הצריך לעניין, קרי: יחס ההכנסות בין ההורים, זמני השהות של הקטינים עם כל אחד מן הצדדים, צרכיהם של הקטינים ופרמטרים נוספים כגון השקעת הזמן הנדרשת מכל אחד מן ההורים בטיפול בקטינים וכיו"ב.

בפנינו דוגמא למשמורת משותפת שבה עיקר נטל הטיפול בקטינים מוטל על כתפיה של האם, כפי שפורט בחוות הדעת של חבריי, נטל שיש עמו משמעות כלכלית.

2. אף אם בחישוב אריתמטי עסקינן, הרי שמזונות הקטינים הוערכו בסך של 2,000 ₪ לכל קטין לחודש, ללא הוצאות מדור ואחזקת מדור. עולה, אפוא, כי צרכיהם של הקטינים מגיעים על פי חישוב אריתמטי לסך של 4,550 ₪ לחודש כולל סך של 275 ₪ בגין הוצאות מדור ואחזקתו לכל קטין (כפי שחישב כבוד השופט ויצמן את חלקו של האב בעלות מדור הקטינים אצל האם).

מתוך סכום זה חבה המשיבה בהוצאות ביגוד והנעלה לקטינים, בהוצאות בריאות שוטפות ובהוצאות חינוך שוטפות, כך שמתוך סכום המזונות שנפסק היא משלמת גם את חלקו של המערער בהוצאות אלה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

1

2 3. אף אם נלך בדרך אחרת, הרי שהמערער חויב בתשלום 4,000 ₪ לחודש
3 למזונות שני הקטינים. מסכום זה יש לנכות 550 ₪ בגין חלקו של האב בהוצאות
4 המדור, סך של כ- 350 ₪ מידי חודש בגין חלקו של האב בהוצאות ביגוד והנעלה
5 שרכישתם הוטלה על האם, ניכוי חלקו בהוצאות הבריאות שהאם משלמת לבדה עד
6 50 ₪ בגין חלקו של האב וניכוי חלקו של האב בהוצאות החינוך שהושתו על האם,
7 והנה נמצאנו למדים כי מתוך סכום המזונות נותר סכום של כ- 2,500 ₪ אותם משלם
8 האב בגין מזונות הקטינים לידי האם, נוכח פערי ההשתכרות ופערי הזמנים בהם
9 שוהים הקטינים אצל כל אחד מן ההורים.

10

11 זהו מקרה ברור בו אין בית עני ובית עשיר לילדים ובידי כל אחד מן ההורים נותר
12 סכום דומה, יתכן אף סכום פחות בידי האם, המשמש כל אחד מן הצדדים ואת
13 הקטינים.

14 לאלה יש להוסיף את זמני השהות המצומצמים יחסית כדרישתו של המערער באופן
15 שהנטל המוטל על המשיבה כבד יותר.

16

17 4. לאור האמור, ולאור ההלכה ולפיה ערכאת הערעור אינה מתערבת בסכום
18 המזונות שנפסק אלא במקרים חריגים, סבורני שאין המדובר במקרה חריג המצדיק
19 התערבותנו.

20 נוכח האמור, הנני מצטרפת לחוות דעתה של כבוד השופטת פלאוט, ולו דעתי תשמע,
21 יש לדחות את הערעור.

22

מיכל ברנט, שופטת
אב"ד

23

24

25

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 58754-06-20 ב. נ' ב.

סוף דבר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

בדעת רוב ההרכב נקבע כפסק דינה של כב' הש' ו. פלאוט.

הערעור נדחה.

המערער ישא בהוצאות משפט בסך של 10,000 ₪ .

הסך ישולם מתוך העירבון שהופקד על ידו בתיק בית המשפט ויתרת העירבון תושב

לידי המערער באמצעות בא כוחו.

ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.